

behandlet den ene Sag før, og Resultatet blev, at den højtærede Indenrigsminister tog den under Overvejelse og fremsatte Forslag, som blev vedtaget af Rigsdagen, og Sagen er saaledes ordnet. Siden er der gaaet et Aar, og der har været lige saa store Oversvømmelser som i de foregaaende Aar. Jeg skal blot nævne, at der i Anledning af det under Nr. 56 opførte Andragende er foretaget Taksation ved det Udvalg, der ogsaa behandlede Sagen forrige Gang. Det gaar altsaa ikke til paa den Maade, at vedkommende Ejer selv opgiver, hvor megen Skade han har lidt. Nej, de samme Taksationsmænd, de samme Sogneraadsformænd og Sognefogder har foretaget denne Opgørelse, og der medfølger 7 Bilag med Oplysninger om, hvor mange Tønder Land det drejer sig om, og hvor megen Skade der antages at være sket for den enkelte Lodsejer. Jeg haaber derfor, at den samme Velvillie, der fulgte et lignende Andragende for et Aar siden, vil følge dette. Jeg tvivler ikke paa, at den højtærede Indenrigsminister vil lade Undersøgelsen foretage saa grundigt som muligt. Der bestaar jo en Kommission, der har beskæftiget sig med disse Ting før, og jeg antager, at Ministeren vil spørge den og i øvrigt undersøge Sagen; saa godt han kan. Jeg tvivler heller ikke om, at det vil blive en velvillig Undersøgelse. Den højtærede Minister har tidligere udtalt, at han havde Sympati for disse skadelidte. Forhaabentlig maa det en Gang faa en Ende med disse Andragender.

Det andet Andragende, som jeg vil anbefale, er Andragendet under Nr. 57. Jeg takker ogsaa her Finansudvalget for dets Velvillie. Det er fra en enkelt Lodsejer, Ane Nielsen, der har en Ejendom, der netop ligger ved Gødelen, ved det Sted, udfør hvilket der nu foretages en Gennemgravning af Holmslands Klit. Den nævnte Taksation, de nævnte Sogneraadsformænd og Sognefogder, har særlig beskæftiget sig med Engarealerne og Skaden paa dem, men den Skade, denne Lodsejerske har lidt, er væsentlig gaaet ud over Agerjorden, og derfor har hun ikke faaet nogen Erstatning, skønt hun har lidt et betydeligt Tab baade i 1913 og 1914 og nu sidst den 12. November 1914, da Vandet gik over det meste af hendes Agermark. Floden kom saa pludseligt om Natten, at 5 Faar druknede, da det ikke lykkedes at redde dem, inden Ulykken hændte. Jeg haaber, at denne Andragerske maa nyde samme Ret og Skel som

de øvrige, der har lidt Skade ved den Foranstaltning, Staten har foretaget ved Holmslands Klit. Aarsagen til, at hun ikke har faaet Erstatning, er, som nævnt, at Taksationsmændene har taget mere Hensyn til Engene end til Agerjorden, idet denne som Regel kun delvis er blevet oversvømmet, medens Engene som Regel helt har været under Vand. Og paa Ane Niensens Ejendom er det, som sagt, særlig gaaet ud over Agerjorden. Jeg takker for Indstillingerne og haaber, at den højtærede Minister vil tage dem til Følge.

Andreasen: Jeg har ikke noget mod at stemme for Henviisningen under Nr. 56, men jeg ønsker dog at tage det Forbehold, at hvis jeg skulde være Medlem af Tinget, naar disse Spørgsmaal om Erstatning kommer til Afgørelse, føler jeg mig ikke forpligtet til at stemme for en hvilken som helst Erstatning. Efter min Mening bør den Undersøgelse, der her iværksættes, være meget omhyggelig og grundig. Vi Repræsentanter fra andre Egne i Landet ser med megen Mistro paa hele den Maade, hvorpaa dette Erstatningsspørgsmaal hidtil er blevet behandlet, ikke mindst efter at det er oplyst, at Præsten i Nørre-Bork fik Erstatning for sit Landbrug i et Aar, hvor han i Virkeligheden havde større Udbytte, end han plejede at have, naar der ingen Skade var sket paa hans Ejendom. Det er en Rutten med Statens Penge, som jeg vil nedlægge Indsigelse imod. Naar jeg stemmer for Indstillingen, er det altsaa med al muligt Forbehold.

Ovesen: Da der er indgivet et Andragende om Erstatning for lidt Skade ved Saltvandsoversvømmelserne nede ved Ringkøbing Fjord gennem mig, vil jeg bringe Finansudvalget en Tak for dets Henviisning af dette Andragende. Ogsaa jeg haaber, at Undersøgelsen maa blive velvillig og grundig, saa at de, der har lidt Skade under de Forhold, vi har haft ved Ringkøbing Fjord i de senere Aar, kan faa den Erstatning, de er berettigede til. Om Berettigelsen af den enes eller den andens Krav skal jeg ikke udtale mig, det vil jeg overlade til de Mænd, der har vurderet Skaden og muligt kommer til at tage sig af Sagen, det kender de bedst til. Jeg haaber, at de har gjort deres Arbejde samvittighedsfuldt og ogsaa vil gøre det samvittighedsfuldt i Fremtiden.

S. Sørensen: Præsten i Bork har jeg hørt anføre før. For Resten er her